

A munkatalálkozón elhangzott magyar felszólalás főbb tézisei:

- A hararei csúcsértekezlet fontos állomás volt a mozgalom fejlődésében, tevékenységében érződik a felismerés: a fejlődő országok, a világgazdaság problémái, a regionális konfliktusok nem oldhatók meg a nemzetközi légkör javítása nélkül és ebben a mozgalom aktív, konstruktív szerepet játszhat.
- A mozgalom megőrizte egységét korunk legalapvetőbb kérdéseinek megítélésében. A bipoláris világra alkotott értékrendszer és struktúra azonban gyorsan devalválódik, az elnemkötelezettség multipoláris viszonyok közötti értelmezése még várat magára.
- A nemzetközi viszonyok alakításában a mozgalmat fontos tényezőnek tekintjük, tagjait olyan egyenjogú, szuverén partnerekként kezeljük, amelyekkel a kölcsönös előnyök alapján lehetséges az együttműködés.
- A kétoldalu kapcsolatok fejlesztésére törekszünk a mozgalom tagországaival, kapcsolataink politikailag problémamentesek, a főbb partnerekkel az együttműködés szerződéses keretei kialakultak. Ez a módszer bevált, partnereink is szívesebben fogadják, mint a KGST vagy VSZ kereteiben való együttes fellépést.
- Nagy jelentőségű a multilaterális fórumokon való együttműködés, ez azonban csak akkor lehet előremutató, ha az antiimperalista motivációjú automatizmusokat felváltja az érdekek kölcsönös figyelembevétele és a gyakorlati együttműködés a kétoldalu kapcsolatok minőségi szintjére emelkedik.
- A megújulási folyamat a mozgalom belső ügye és csak akkor válhat hatékonyabbá, ha a tagországok újraértelmezik az alapelvek érvényesítésének lehetőségeit és a kölcsönös függőség, az egymásrautaltság koncepciójának komplex értelmezést adnak.
- A leszerelési kérdésekben a mozgalom állásfoglalásai nem sértik érdekeinket, a nyilatkozatok és a gyakorlati magatartás között ellentmondásokat lehet felfedezni (non-prolifерáció, vegyifegyver tilalom, rakéta technika terjedése). Ellentmondás jellemzi magatartásukat a leszerelés és fejlesztés közötti kapcsolat értelmezésében is.
- Fontos, hogy a mozgalom aktívabb, kezdeményezőbb szerepet vállaljon a regionális konfliktusok rendezési folyamatában.
- A gazdasági deklarációk azt jelzik, hogy a mozgalmon belül nincsenek meg a feltételek egy, a világgazdasági realitásokat figyelembevevő, megvalósítható kezdeményezésre. A rendkívüli ENSZ Közgyűlésen célszerű elkerülni, hogy az a 77-ek csoportja által erőltetett követelések fórumává váljon. A 90-es évek fejlesztési stratégiája a világgazdasági trendekre kell épüljön és tükröznie kell valamennyi országcsoporthoz érdekeit.
- A mozgalom a világgazdasági kérdésekben akkor képes sikeres kezdeményezésekre, ha az egymásrautaltság és a kölcsönös függőség

viszonyaira épülő újszerű megközelítést alkalmaz. A szocialista országok érdekeit is ez szolgálja legjobban, ennek megvalósulását támogatni kell. A gyengénfejlettséggel foglalkozó VSz-dokumentum a politikai, szemléleti változások miatt már nem tekinthető irányadónak és új nyilatkozat kidolgozásához nincsenek meg a feltételek jelenleg.

- A világ egységes egészként való kezeléséről vallott nézeteink megkivánják, hogy újraértelmezzük viszonyunkat az elnemkötelezettséghez is. Számos kérdés, amelyekről európai partnereinkkel tárgyalunk, közvetlenül érinti az el nem kötelezett országokat is. Politikánk hitelét úgy őrizhetjük meg, ha európai kezdeményezéseinket más régiók viszonyaival szerves összefüggésben is értelmezzük.